

Preparatendag met euritmie in Zeeland

Leven to

Zaterdagmiddag 3 mei, in de schuur van Boomgaard ter Linde. De Zeeuwse BD-boeren en -boerinnen en hun gasten staan in een kring. Onwennig, af en toe houtherig de bewegingen nadoend van Boudewijn van der Sluijs, euritmist. In elkaar gevouwen zijn we het zaad, gestrekt zijn we de wortel die naar het middelpunt van de aarde reikt, dan vouwen onze armen zich uit tot kiembladeren, vervolgens komen we in een ritmische beweging waarbij we groeiende bladeren zijn, daarna gaan we 'schieten': op onze tenen en met de armen omhoog gestrekt reiken we ver uit (naar de bij, de vlinder?), komen tot bloei en tot slot vindt van daaruit een omslag plaats naar vruchtzetting en zaadvorming: dit is een sprongetje waarbij we met onze armen een omstulpbeweging maken en met ons hele lichaam weer terug gaan naar de opgekrulde 'zaadhouding'. Vanaf het moment dat Boudewijn onze bewegingen begeleidt met vioolklanken, begint er iets te stromen in de ruimte. *Tekst: Gineke de Graaf*

Boudewijn van Sluijs nam ons 's ochtends mee in een beschouwing over leven en preparaten. Als BD-boeren weten we dat duurzaamheid en rentmeesterschap alléén niet genoeg zijn: we hebben als mens de taak iets toe te voegen, zodat het ontwikkelingsproces van aarde en mens verder gaat. Dat doet de BD-landbouw bijvoorbeeld door middel van de preparaten. Door de preparaten brengen

evoegen aan het leven

we het leven op een hoger niveau. Preparaten kan je zien als organen in een bedrijf die zorgen voor gevoeligheid en afstemming. Wij voegen daarmee leven aan het leven toe. Wanneer wij dit willen begrijpen en volgen, dan moeten we ons eerst inleven in de levensprocessen. Zo kunnen we die van binnenuit leren kennen. Wetenschap alleen kan dat niet bereiken, daarmee blijven we aan

de buitenkant. Nodig is om de wetenschap in verbinding te brengen met de kunst. Als de objectieve wetenschap en de subjectieve kunst elkaar bevruchten, dan geven zij toegang tot het etherische, het levende. Kenmerk van leven en ontwikkeling is verinnerlijking. Grote kunstenaars voegen leven toe aan hun schilderij. Als je kijkt naar de Nachtwacht van Rembrandt, dan gaat dit schilderij in je leven;

het verbindt buitenwereld met binnenwereld.

Wij mensen hebben twee bronnen van de kunst. Ten eerste de levende natuur. Tot in de 17e eeuw hadden de mensen er nog gevoel voor dat de natuur bezielde is door wezens. Ook in ambacht en kunst: mensen wisten dat als ze iets maakten, daar een wezen in komt. Ze drukten dat vaak ook uit in beelden, bijvoorbeeld het boegbeeld op een schip. Er kwam een levend element in.

De andere bron is de drang die we als mensen in ons hebben om 'achter' de dingen te kijken, een visionaire drang noemt Rudolf Steiner dat. Als je het levende vanuit zijn eigen werkelijkheid wil begrijpen, dan kan je de kunst inzetten als onderzoeksweg. Daarmee kunnen we ons denken, voelen en willen omvormen tot imaginatie, inspiratie en intuïtie. In de eurythmie zetten we de klankgebaren uit de taal om in beweging; de stroming, de dynamiek geven we vorm. Achter de klanken staan de planeten en sterren, daar komen de klanken vandaan. Door onze bewegingen zetten wij die planeetkwaliteiten in de wereld. ☺